

har kunnet gøre paa et Par Timer; jeg vil ikke sige i disse 10 Minutter, i hvilke man jo kan lave de aller vigtigste Lovforslag nu til Dags. Men dette Lovforslag er ikke mere, end hvad der kan gøres i et Par Dage, endda med rundelig Tid, og skønt den ærede Minister nu har haft 4 Aar, saa saa vi ikke andet end dette. Saa kommer den ærede Minister endog saa saajent med det, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse ikke faar Tid til at udtale sig derom, i alt fald ikke Borgerrepræsentationen, som jo er en Del af Kommunalbestyrelsen.

Den ærede Minister kom temmelig udførlig ind paa Spørgsmaalet om mellemkommunale Bestatningslove, og det glæder mig dog, at den ærede Minister mente, at det var et Lovgivnings=Omraade, hvor der var Trang til nye Bestemmelser. I saa Henseende er den ærede Minister fuldstændig uenig med det ærede 3dje Medlem for 2den Kredts (Schlegel), der jo sagde, at han ikke var af den Mening, at der trænges videre til mellemkommunale Bestemmelser. Det glæder mig imidlertid at se, at et Øjeblik efter, at det ærede Medlem havde udtalt dette, kom det ærede Medlem frem med en Anke mod § 26, som indeholder en interkommunal Bestemmelse, som han var temmelig utilfreds med, fordi den bringer Forvirring ind i Forholdet mellem de forskellige Kommuner. Der er ingen Tvivl om, at der i høj Grad i det praktiske Liv er Trang til interkommunal Bestemmelse. Det har ogsaa viist sig derved, at det ene Spørgsmaal efter det andet er kommet for Domstolene, og det har været meget vanskeligt at finde en fornuftig Afgørelse deraf. Men naar man vil udvide det interkommunale Bestatningsomraade, saaledes som den ærede Minister og som det ærede 2det Medlem for Kjøbenhavn (Mazén) har gjort det, kommer man ganske vist ind paa en Opgave, som er meget stor. Den ærede Minister udtalte sig, som om det skulde være Genstand for interkommunal Skattelovgivning at tilvejebringe ensartede Principper og Bestemmelser for de forskellige Dele af Landet, altsaa navnlig Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og Landet. Men, det ligger aldeles udenfor det interkommunale. Det er heller ikke det, man tænker paa ved interkommunale Bestemmelser; derved tænker man kun paa de Bestemmelser, som ere nødvendige, for at en Persons Skattepligt og Statuehøjde kan blive fordelt i et retfærdigt Forhold mellem de forskellige Kommuner, til hvilke han paa en eller anden Maade staar i Relation. Det er et temmeligt begrænset Omraade, og jeg tror sande-

lig ikke, det er saa overordentlig vanskeligt at faa en Lov udgivet derom. Den ærede Minister nævnedes ogsaa selv, at man i Virkeligheden var fuldtændig enig i Principperne paa dette Omraade; men vilde man udvide den interkommunale Skattelovgivning paa den Maade, som den ærede Minister gjorde, at den skulde gaa ud paa at skaffe ensartede Principper og ensartede Bestemmelser for Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og Landet, er det naturligtvis en meget stor Opgave, som selvfølgelig ikke kunde tages op under en Lov som den foreliggende. Men skulde det virkelig være nødvendigt, for at man overhovedet kan røre ved vor kommunale Bestatning her i Landet, at man gør det i Form af en ensartet Fællesbestatning for alle Landets Dele, for Landkommunerne, Kjøbstadskommunerne og Kjøbenhavns Kommune. Denne Nødvendighed forstaar jeg ikke. Man har ikke hørt indset det, men man har indskrænket sig til at give særlige Love for de forskellige Dele af Landet, og der er ikke nogen Nødvendighed for at give absolut ensartede Bestemmelser for disse forskellige Omraader. Jeg vil tværtimod sige, at Forholdet er saa forskelligt paa Landet, i Kjøbstæderne og i Kjøbenhavn, at der kan være meget god Grund til at have en endog saa betydelig Forskel i den Maade, hvorpaa den kommunale Bestatning ordnes. Vi ville altsaa vistnok ogsaa i Fremtiden vedblive at lovgive særskilt for disse specielle Omraader. Det kan man ogsaa meget godt, naar man blot samtidig kan give de forholdsvis saa interkommunale Bestemmelser, som ere nødvendige, for at der kan fremkomme en retfærdig Fordeling mellem de forskellige Skattehæders Ødelser, naar de staa i Relation til forskellige Kommuner. Der var altsaa ikke det mindste i Bején for, at man, naar de kjøbenhavnske Skattelove skulde underkastes en Revision, virkelig tog de Spørgsmaal frem, hvis Ordning er nødvendig for, at den kommunale Bestatning i Kjøbenhavn kan blive i Overensstemmelse med retfærdige Principper. Samtidig dermed burde formentlig den ærede Minister have taget de interkommunale Bestatningsspørgsmaal frem i det begrænsede Omraade, hvori jeg forstaar dem. Men en Revision, der ikke bestaar i andet end at affrive tidligere Love, og som ikke indfører Klarhed og Overstuelighed, som en Modifikation ellers i Almindelighed skulde medføre, er sandelig ikke til noget. Det glæder mig imidlertid, at den ærede Minister sagde, at disse interkommunale Lovbestemmelser ikke skulle blive glemt. Jeg erindrer, at da jeg for 16 Aar siden sad i Folketinget, kom en Indenrigs-